

Viktor Emil (Emanuel) Frankl

(26. března 1905 Vídeň – 2. září 1997 Vídeň)

Rakouský neurolog a psychiatr, psychoterapeut, filosof, zakladatel existenciální analýzy a logoterapie.

Vystudoval medicínu na Vídeňské univerzitě. Po skončení studií pracoval jako psychiatr ve Vídni

. Viktor Emil Frankl vystihl lidskost člověka, jeho logoterapie a existenciální analýza vidí v člověku bytost hledající smysl.

Viktor Frankl postavil vedle Freudovy "touhy po slasti" a Adlerovy "touhy po moci" třetí základní lidskou potřebu, kterou označil jako „touhu po smyslu“.

Logoterapie pomáhá pacientovi najít východisko z jeho existenciální frustrace. Logos zde neznamená slovo, nýbrž smysl a "duchovnost". Chce tedy pomoci najít jeho vlastní osobní životní smysl v souladu s jeho osobností. Člověk může dát svému životu smysl uskutečňováním hodnot.

Zdůrazňuje, že pocit štěstí se snáze dostaví jako vedlejší účinek plnění úkolu, než usiluje-li člověk jen o štěstí samo. Kritickou otázkou bilančních sebevrahů "co ještě mohu očekávat od života", která se objevovala často např. v koncentračních táborech, obrací autor v duchu svého pojetí v otázku " co ještě život čeká ode mne".

Frankl v této souvislosti cituje Nietzscheho výrok: "Kdo má proč žít, dovede snést skoro každé jak žít." Objevení potřebnosti a užitečnosti vlastního života pro jiné lidi a pro nadosobní cíle dává předpoklady i pro snášení útrap.

V průběhu války byl vězněn mimo jiné v Terezíně , Dachau a Osvětimi – (Auschwitz, Oświęcim), kde své teoretické úvahy ověřil v hraničních životních situacích.